

РЕШЕНИЕ

№ 660

гр. Пловдив, 06.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, X СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Пламен П. Чакалов

Членове: Бранимир В. Василев
Дафина Н. Арабаджиева

при участието на секретаря Бояна Ал. Дамбулева
като разгледа докладваното от Дафина Н. Арабаджиева Въззивно гражданско дело № 20215300501956 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 258 - 273 ГПК. Производството е образувано по въззивна жалба от И. П. П. против постановеното първоинстанционно Решение № 261521 от 20.05.2021 г. по гр.д. № 3817/2020 г. по описа на Районен съд - Пловдив, IV гр. състав, с което е отхвърлен предявеният от него против П. Н. Б., действащ лично и със съгласието на законните си представители Р. и Н.Б.и, иск с правно основание чл. 42, б. Б, вр. с чл. 25, ал. 1 от ЗН за прогласяване нищожността на частното завещателно разпореждане, извършено на 20.08.2012 г. от П.И.П., починал на *** г. в полза на П. Н. Б..

С въззивната жалба се счита, че така постановеното решение е неправилно и необосновано, постановено при непълнота на доказателствата и при допуснати съществени процесуални нарушения, довели до нарушаване процесуалните права на ищеца. Поддържа се, че жалбоподателят не е получил и не е успял да се запознае със заключението на вещото лице по съдебно-графологичната експертиза до приключването на съдебното дирене, за да заяви изрично дали оспорва заключението и ако го оспорва, какви възражения излага. Твърди, че е бил лишен от процесуална възможност да поиска нова експертиза, да постави въпроси на вещото лице, както и да изрази становище по приемане на заключението. В съдебния протокол не са били записани становището му, нито възражението за приемане на заключението, а ищецът се явил лично, без упълномощения от него адвокат, като съдебният състав е следвало изрично да му зададе въпрос дали да бъде прието заключението, както и

да му укаже, че има право за предоставяне на правна помощ. 2 Този файл е копие на електронно подписан документ. Прави се искане за допускане пред настоящата инстанция на тройна съдебно-графологична експертиза, която да изследва почерка на завещателя в саморъчното завещание и да отговори на въпроса „след като сравни ръкописния текст в завещанието с почерка в ръкописния текст, попълнен от П. И.П. в заявление за издаване на документ за самоличност, в декларация за изгубена карта с вх. № 624-2042/30.04.2015 г. и в разписка от 30.04.2015 г., попълнени и подадени в Трето РУ на МВР – гр. Пловдив лично от завещателя, да отговори дали ръкописният текст в завещанието е бил изпълнен от П.И.П.“. Искането към съда е за отмяна като неправилно и необосновано решението на Районен съд - Пловдив и за постановяване на друго решение по същество, с което да бъде уважен предявеният иск.

След подаване на жалбата лично жалбоподателят е подал молба на 04.06.2021 година, в която е изложил обстоятелства извън предмета на спора и свързани с осъществяван тормоз на П.И.П. от Р.Б. и за оставянето му в безизходица.

С отговор на въззивната жалба адв. А. - пълномощник на ответника, е оспорил същата като неоснователна. Моли за оставяне без уважение на жалбата и за потвърждаване на обжалваното решение. Излагат се съображения по същество. Поддържа се, че ищецът не се нуждае от правна помощ, защото е представляван от адвокат. Поддържа се, че не са допуснати от първостепенния съд процесуални нарушения във връзка с приемането на заключението на вещото лице С.. Моли се да се остави без уважение доказателственото искане за допускане на нова експертиза и за потвърждаване на обжалваното решение. Претендират се разноски за въззивната инстанция. Не се правят доказателствени искания.

С протоколно определение от 19.10.2021 г. е допусната исканата от жалбоподателя тройна съдебно – графологична експертиза, като същата е приета в съдебното заседание, проведено на 25.11.2021 г.

ПЛОВДИВСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, след като прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235, ал. 2 вр. чл. 12 ГПК, намира следното:

Жалбата е подадена в законния срок, от страна, имаща правен интерес да обжалва, поради което се явява процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Производството е образувано по предявен положителен установителен иск от И.П.П., ЕГН *****, с адрес: ***, представляван от адвокат К. против П. Н. Б., ЕГН *****, действащ лично и съгласието на законните си представители Р. и Н.Б.и, негови родители, за прогласяване на нищожността на основание чл. 42, б. „б“, вр. чл. 25, ал. 1 от ЗН на частното завещателно разпореждане, извършеното на 20.08.2012 г. от П.И.П., ЕГН *****, починал на ***г. в полза на ответника.

Ищецът твърди, че е син и наследник по закон на П.И.П., починал *** г. Сочи, че ответникът разполага със завещание по силата на което наследодателят на ищеца се е разпоредил притежаван от него недвижим имот. Твърди, че завещанието е нищожно, тъй

като ръкописният текст и подписът не са изпълнени от завещателя, порок по чл. 25, ал. 1 ЗН, което ищецът установил по образувана прокурорска преписка. Иска завещанието да се прогласи за нищожно.

Ответникът П. Н. Б., ЕГН *****, представляван от адвокат А., възразява за отхвърляне на предявения иск. Сочи, че документът е автентичен. Иска присъждане на разноски.

От фактическа и правна страна се установява следното:

Според чл. 42, б. „б“ от ЗН завещателното разпореждане е нищожно, когато при съставянето му не са спазени разпоредбите на чл. 24 и чл. 25, ал. 1 от ЗН. В разглежданата хипотеза се твърди нарушение на разпоредбата на чл. 25, ал. 1 ЗН, като се поддържа, че ръкописният текст и подписът не са изпълнени от завещателя. Искът за прогласяване нищожността на завещанието е положителен установителен иск, като в тежест на наследника по завещание, респ. заветника, по аргумент от чл. 193, ал. 3 ГПК, е да установи неговата автентичност. Следва да се подчертае, че съдът се произнася по предявения иск само в предметната рамка на правния спор, т.е. по наведените от ищеца фактически основания за порок на оспореното завещание.

В първоинстанционното производство е приета съдебно-графологична експертиза, която сочи, че завещанието е автентично. При изготвянето на експертизата са използвани сравнителни образци, с висока степен на достоверност. Ето защо правилно първоинстанционният съд е кредитирал изцяло заключението на експерта като обосновано и е формирал правни изводи за неоснователност на предявения иск. Изводите на първоинстанционния съд за автентичност на завещанието се потвърждават и от приетата във въззивното производство тройно – съдебно графологична експертиза. Вещите лица, използвайки посочените от жалбоподателя сравнителни образци, са достигнали до категоричния извод, че ръкописният текст, с който е изписано процесното завещание от името на П.И.П., с посочената дата 20.08.2012 г., както и подписът срещу реквизита „Подпис“ и над името „П.И.П.“ в същия документ – са изпълнени от лицето П.И.П., ЕГН *****. Вещите лице подробно са описали използваните документи, сред които са и тези, сочени от жалбоподателя, като липсата на снимков материал в заключението не е основание да се приеме обратното.

Настоящият съдебен състав кредитира изцяло приетото във въззивното производство заключение на тройната съдебно – графологична експертиза, като пълно, обосновано и компетентно изготвено.

По отношение на възраженията на жалбоподателя, че следва да се цени по делото представената експертна справка № 115/ 11.07.2019 г., изготвена от Е.Ч.- специалист в областта на почерковите изследвания в БНТЛ при ОД на МВР- Пловдив, то същите са неоснователни. Напълно се споделят мотивите на първоинстанционния съд, че изготвените по прокурорски преписки експертизи не могат да се ползват. Още повече, че самата справка не дава категоричен отговор на въпроса дали текстът на завещанието е изпълнен от И.П.,

като сравнителен материал при изготвянето ѝ е използвано само заявление от 30.04.2015 г. и съответно изводът е, че ръкописният текст на завещанието не е изпълнен от лицето, което е попълнило този документ, а не, че същият не е изпълнен от завещателя. При изготвяне на заключението по допуснатата тройна съдебно – почеркова експертиза са използвани всички представени по делото документи, включително и тези, представени във въззивното производство и е направен цялостен анализ на сравнителния материал и обекта на изследване.

На основание гореизложеното и доколкото по делото безспорно се установява, че подписът и ръкописният текст на завещанието са изпълнени от лицето П.И.П., то предявеният иск за нищожност на същото правилно е бил отхвърлен, като неоснователен и недоказан и първоинстанционният съдебен акт следва да се потвърди.

На основание чл. 78, ал. 3 ГПК с оглед неоснователността на въззивната жалба в полза на въззиваемия следва да се присъдят разноски за настоящото въззивно производство. Въззиваемата страна претендира разноски за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 500 лв. Жалбоподателят е направил своевременно възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение, което е неоснователно, доколкото размерът на възнаграждението е по – малък и от минималния такъв по чл.7, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Предвид изложените съображения, ПОС, Х-ти състав,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 261521 от 20.05.2021 г. по гр.д. № 3817/2020 г. по описа на Районен съд - Пловдив, IV гр. състав.

ОСЪЖДА И.П.П., ЕГН ***** да заплати на П. Н. Б., ЕГН ***** сумата от 500 лв.- разноски за адвокатско възнаграждение за представителство пред въззивната инстанция.

Решението подлежи на обжалване пред ВКС при предпоставките на чл. 280 ГПК в едномесечен срок от връчването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните по делото.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____